

- Понизно пред Њег' ступите, Детињски Њему с предајте,
Јер вас је заљубио.
2. Сиромах дође на свет Он Са обилним дарима;
Почива Бож'јег дара пун У тврдим Он јаслама.
Сиротно наше тело, крв Узе Он на се, Божиј Син,
Да свију нас искупи.
3. Господ у слуге облич'ју Грешнике љупко прима;
Благослов, мир и утеху Приправио је свима.
Он на суд с' нама не иде, Оца нам лице казује
Милости, љуб'ве пуно.
4. Звезда Му обасјава ноћ, Ни од ког' далек није,
Он пази на све и сваког И радо помоћ даје;
Згубљеној овци прати траг, За њу се даде у смрт, руг:
За наше грехе страда.
5. Дубоко сада жал'те сви, Што га нисте имали;
И грех свак' свој признајте Му, Каж'те Му шта вас боли!
Он је кротак, небесно благ, И ком ће Господ радост дат',
Право ће с' радовати.
6. Сећајте с' једног, потребног, Држ'те се Њег'вог пута;
Иштите жељно Његов хлеб И извор Му живота!
С' вером к' небу погледајте. С' кајањем к' Њему дођите,
Недро Му ј' отворено.
7. И кад те сада морски вал Потера тамо, амо:
Он ти је сидро, бранич, штит, Он ће те љубит' вечно.
Он ти је сјај у ноћи ту, Мач и победа у боју,
Подлећи Он ти не да.

108. ПОЈАЊЕ

(Јеванђеље Матејево глава 13. ст. 3.-9.)

(На глас бр. 55. 106. и 153.)

1. Човече, какво ти ј' срце? На живот свој ту пази!
Шта је плод њиве срца твог? Трње је, ил' су лозе?
Јер се по плоду усев зна: И ко ту семе засеја:
Бог, или непријатељ.
2. Јел' срце твоје као пут, Крај ког' су зрна пала,
А јата птица слетив' ту Брзо их позобала:

Испитуј се; паз' на себе! Ако ти срце такво је,
Спасења наћи нећеш.

3. Јер кад се семе покраде, Погази и поједе.
Онда ти немаш моћ вере, Нит' имаш души хране.
Ако ј' сам' уво чуло реч, А није срце: - тад' је већ
Потрвен траг животу.
4. Ако л' је срце твоје баш К'о каменито место,
Тад', веруј, нема плода, ту! Живот је и ту прест'о.
Јер сока нема камен сињ, Па зато ће и семе с' њим
Остати опет само.
5. Док ти се срце не скруши, Кроз закон не поништи,
У правом кајању, тузи, Дотле нећ' плод донети.
Сети се тог, и кај се ти, Веруј и к' Богу припадни:
Тад ће срце оздравит.
6. Ако ј' срце трња пуно, С' бригама напуњено;
И ако тежи к' богатству: Семе ј' тад' сакривено;
Семе се тад' и удави, И не може да се јави
К'о нови плод к' животу.
7. То буде, кад се за новац И понос само стараш,
Кад за сластима света тог' Оком и срцем гледаш.
Ту места нема добро ништ', Кад ниси светских сласти сит
Семе с' угушит' мора.
8. Ал' добре земље има, знај, Још на овоме свету,
Која ј' позната Господу У верних срца свих дну;
Семе, које Бог усади, Стоструки плод Му доноси:
А то су верна срца.
9. Ко има уши, нек чује, И срце нек разгледа,
Докле се данас још зове; Нек себ' ласкања неда!
Пролази време, крај је ту; Не падне л' на добру земљу,
Живот наслѣдит' нећеш.
10. Ти моје срце, Спасе благ! Размекшај и ублажи,
Нек добро зрно падне у њ', И нека плод доноси;
Плод ће ме пред Твој пратит' трон, Там' ће се стострук
наћи Он;
То ми је тежња цела!